

“యస్... పేషంట్సు పంపించండి”...
సిస్టర్లో వెళ్ళాడు డా.అహోబలరావు. ఆయన పట్టణం
లోని ‘పముగు దంతవైద్యుడు’.

సన్నటి పాడుగాలి వస్తే హుందాగా లోపలికి అడుగు
పెట్టాడు. అతడి చేతిలో డిఫ్ కేస్ ఉంది. ‘వాలీజ్ ది
ప్రాబ్లం?’

“అయోమ్ పశుపతి... ఇన్ కంటాక్ట్ ఇన్ స్పెక్టర్
ఫం కాకినాడ...” అంటూ ఆ వస్త్రీ డాక్టర్ గారి వైపు
వెయ్యి చాచాడు.

డాక్టర్ అహోబలరావును చూచుట పట్టాయి. పేట్
హోండ్ ఇన్ స్పెక్టర్ డాక్టర్ వెయ్యి వణకడం గమనించాడు
ఐ.టి.ఇన్ స్పెక్టర్ పశుపతి.

“చూడండి మిస్టర్ అహోబలరావుగారు... మీరు
పేషంట్ల వద్ద విపరీతంగా డబ్బులు గుంజుతున్నారు...
కాని ఐ.టి.రియల్ లో చాలా తక్కువగా ఫీజు షూపు
తున్నారు మాకు కంప్లైంట్స్ వచ్చాయి. అందువల్ల నేనే
స్వయంగా విచక్షణపాటు వచ్చాను... డాక్టర్ గారి కళ్ళ లోకి
గుద్ది గుద్ది చూస్తూ వెళ్ళాడు పశుపతి.

“నో... నో... అలాంటిది ఏమీ లేదు... కావాలంటే
మీరు ఈ ‘రోజంతా క్లినిక్ లో కూర్చుని నా ఫీజు
అసెస్ వెయ్యండి...’ అవుతుందామన్నా అగడంలేదు
ఆయన గొంతులో వణుకు.

“ఓ.కె. ఐ ఎల్ పర్సనల్ అసెస్.....” హుందాగా
పలికాడు పశుపతి.

“ఏం నీనుంటారు? కాఫీ... ఆల్ కూల్
డ్రాంక్...” కాస్త ఉత్సాహం వచ్చింది డాక్టర్ గారిలో!

“సిస్టర్ రెండు మజా పంపించు...” కేక వేశాడు
డాక్టర్ అహోబలరావు. పశుపతి దిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.
కూల్ డ్రాంక్ పూర్తి అయిన తరువాత పేషంట్స్ ను
పంపమని నర్స్ కు ఇన్ స్ట్రక్షన్ ఇచ్చాడు.

“వడివయస్సు స్త్రీ లోపలికి వచ్చింది. ఆమెచేతిలో
‘వైర్లె ఫీల్డర్’ ఉంది. దానిని తీసుకున్నాడు
అహోబలరావు. పశుపతి నిశ్చలంగా డాక్టర్ ను పరిశీలించ
సాగాడు.

“చూడండి పశుపతిగారు, ఇది డెంబల్ ఎక్స్ ప్లె...
ఈమెకు “జ్ఞాన దంతం” విముక్తిలోనే ఉండిపోయింది.
దీనిని “థర్డ్ మోలార్ ఇంప్లాంట్” అంటారు. ఈ
పంటి దుట్టూ విముక్తి చేరి తరుచూ వాపు, నొప్పి వస్తూ
ఉంటుంది. నోరు కూడా తెరవడానికి ఏయండదు.
ఈమెకు ఇప్పుడు ఆపరేషన్ చేసి... అంటే... కాస్తా
విగురు విముక్తి కోసే... పంటిని తొలగిస్తానన్న మాట...
ఒక గంట పడుతుంది... డోల్ ఫీల్ అవకుండా
కూర్చుంటారుగా...” అభ్యర్థిస్తున్నట్లు అడిగాడు డా.
అహోబలరావు.

“ఓ.కె. ప్రోసీడ్...” తం ఊపాడు
పశుపతి. గంట తరువాత తీసిన పంటి స్థానంలో కుట్టు
వేసి, వాష్ చేసినలో వెయ్యకడుక్కొని, తన రివార్వింగ్
వెయిల్ లో కూర్చున్నాడు డా. అహోబలరావు. ఏదీ
మీద మంచులు వ్రాసి వాడే విధానం వెళ్ళాడు ఆమెకు.

“మంచు చెప్పినట్లుగా ఫీజు ఇరవై రూపాయలు

టిచ్ ఫర్ టాచ్

డాక్టర్.డి.ఎ.సత్యనారాయణ

ఇయ్యండి...” కాస్తా గట్టిగా అడిగాడు పేషంట్లును.
ఆమె ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచి ఏదో చెప్పబోయింది.
మాట్లాడ వద్దన్నట్లు ఆమెకు రహస్యంగా సైగ చేసాడు
అహోబలరావు! అది గమనించాడు పశుపతి, తనలో
తాను నవ్వుకున్నాడు. ఆమె పర్స్ తెరిచి ఇరవై
రూపాయిల నోటు అందించి బయటికి వెళ్ళింది.

“చూచారా పశుపతిగారు! ఇంతసేపు పట్టిన ఆప
రేషన్ కు కూడా నేను కేవలం ఇరవై రూపాయిలే
డిమాండ్ చేసాను. ఇక మామూలు ఎక్స్ ప్లాంట్ కు ఐదు
రూపాయిలు కేవలం... ఫైవ్ రుపీస్ మాత్రమే ఛార్జీ
చేస్తాను...” ఈసారి కాస్త ధైర్యంగా పలికింది డాక్టర్ గారి
గొంతు. మౌనంగా విన్నాడు పశుపతి.

“సిస్టర్... రెండు కాఫీ పంపించు...” కేక వేశాడు
డాక్టర్... “నో... మీరు ఎవరో నా మీద కావాంనే
కంప్లైంట్ ఇచ్చి ఉంటారు...” రెండు వేడి వేడి కాఫీ

లోపలికి వచ్చాయి. నిశ్చలంగా త్రాగాడు పశుపతి.
డిఫ్ కేస్ అందుకొని కూర్చోలో నుండి లేచాడు
పశుపతి. ప్రశ్నార్థకంగా చూచాడు డాక్టర్.

“థాంక్యూ డాక్టర్... థాంక్యూ... ఎట్ ది సేమ్
టైం మై సిస్టియల్ రిగెట్ అల్యో... నిజంగా నేను
ఐ.టి.ఇన్ స్పెక్టర్ ను కాను... ఇంతకు మునుపు మీరు
ఆపరేషన్ చేసింది స్వయంగా మా అక్కయ్యకే! మొన్న
కన్సల్టేషన్ కోసం వచ్చినప్పుడు ఆపరేషన్ కోసం
మూడు వందలు డిమాండ్ చేసారటగా... అందుకే
దిన్న ప్రెక్ట్ చేసాను...” నెమ్మదిగా నడుచు
కుంటూ అతడు గది బయటికి వెళ్ళి పోయాడు.
అవాక్కయి అలానే చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు
డాక్టర్ అహోబలరావు.